



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев 4693/2021  
15.09.2021. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Срећковић, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Јефтовић, адвокат у ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 170/21 од 09.04.2021. године, у седници већа од 15.09.2021. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 170/21 од 09.04.2021. године.

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П2 607/2017 од 20.11.2020. године одбијен је тужбени захтев да се измени начин вршења родитељског права одређен пресудом Основног суда у Младеновцу П2 9/17 од 26.06.2017. године тако што ће се млт. ВВ и млт. ГГ поверити тужиоцу ради самосталног вршења родитељског права, одредити да млт. деца одржавају личне односе са туженом сваки други викенд од петка у 19.00 часова до недеље у 17.00 часова, сваки други верски и државни празник, сваки други дечији рођендан, 7 дана зимског и 15 дана летњег распуста и обавезати тужена да на име дечијег издржавања плаћа месечно по 6.000,00 динара за свако дете, од пресуђења, па убудуће док постоје законски услови, на руке тужиоцу до 5. у месецу за текући месец, и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 170/21 од 09.04.2021. године одбијене су жалбе парничних странака, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, у браку парничних странака рођени су млт. ВВ 2009. године и млт. ГГ 2011. године. Пресудом Основног суда у Младеновцу П2 9/17 од 26.06.2017. године разведен је брак парничних странака, а млт. деца поверена су мајци ради самосталног вршења родитељског права.

Тужена је након развода брака живела са децом у тужиочевој кући у ... . У току овог поступка тужена се са децом преселила у кућу ванбрачног партнера у ... са којим је добила дете. Тужилац је након развода брака засновао ванбрачну заједницу, а потом и брак у којем је добио сина. Тужилац са новом породицом живи у посебној кући у ..., док у друге две куће у истом дворишту живе посебно његови отац и мајка. Тужбу у овој парници тужилац је поднео око четири месеца након развода брака наводећи да га тужена онемогућава да одржава личне односе са децом. Тужилац је након подношења тужбе због повреде био у болници од 19.11.2017. године до 14-15.12.2017. године и након тога два пута по десет дана услед чега је у том периоду био онемогућен да одржава личне односе са децом.

Према налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад у Београду, Одељења у Младеновцу, тужена од развода брака индоктринира децу против оца и чланова његове породице, а у периоду од новембра 2017. године до јануара 2018. године је онемогућавала одржавање личних односа деце са оцем, што негативно утиче на психофизички развој деце. Малолетна деца немају јасну слику о томе шта желе, али су изразила жељу да живе код оца што је, према процени органа старатељства, у њиховом најбољем интересу. Мишљење ЦСР у Београду, Одељење у Младеновцу је да млт. децу треба поверити тужиоцу ради самосталног вршења родитељског права.

Према налазу и мишљењу вештака са Клинике за психијатријске болести Др Лаза Лазаревић оба родитеља су подобна за самостално вршење родитељског права, али је у најбољем интересу деце да тужена самостално врши родитељско право јер адекватније препознаје психолошке и развојне потребе деце. Малолетна деца показују конфликт лојалности према родитељима, то јест показују страх јер се боје да изгубе лојалност било код од родитеља, па повремено изражавају жељу да живе са мајком, повремено са оцем. Аутентична воља деце, која је изражена у присуству мајке, у спонтаној и опуштеној атмосфери, јесте да желе да живе са мајком.

Према налазу и мишљењу Одбора за судско медицинска вештачења Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду малолетну децу треба поверити туженој ради самосталног вршења родитељског права имајући у виду већу флексибилност тужене на плану личности и у родитељској улози, иако су оба родитеља ангажовани и брижни родитељи, емоционално привржени деци, способни да препознају и адекватно задовоље потребе деце. Тужена повремено утиче на децу опструкцијом контакта са оцем, а тужилац утиче на децу директним притиском да се изражавају против мајке. Између парничних странака изостаје међуродитељска

комуникација, при чему тужена изражава већу спремност за обнављање комуникације. Малолетна деца су у конфликту лојалности, због чега нису у могућности да изразе аутентичну вољу са којим родитељем желе да живе.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан јер у периоду од развода брака до подношења тужбе у овој парници тужена није онемогућавала децу да одржавају личне односе са тужиоцем. Како деца услед конфликта лојалности не могу да изразе аутентичну вољу са којим родитељем желе да живе, а тужена је свеснија улоге другог родитеља у дечијем развоју, нема услова за измену начина вршења родитељског права.

Неосновани су ревизијски наводи којима се указује на погрешну оцену доказа и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Према налазу и мишљењу Клинике за психијатријске болести Др Лаза Лазаревић, као и према налазу и мишљењу Одбора за судско медицинска вештачења Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду нема услова за измену начина вршења родитељског права из чега следи да је суд битне чињенице утврдио на основу правилне примене члана 8. ЗПП и члана 270. Породичног закона. Оба родитеља су мотивисана и подобна за самостално вршење родитељског права, али је тужена свеснија улоге другог родитеља у развоју деце и у том смислу флексибилнија као личност од тужиоца, што је чини подобнијом за самостално вршење родитељског права. Малолетна деца услед конфликта лојалности нису способна да изразе аутентичну вољу са којим родитељем желе да живе, због чега њихове изјаве о томе не могу бити основ одлучивања у овој парници. Нижестепени судови су одлуку засновали на налазу и мишљењу Одбора за судско медицинска вештачења Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду који је дат на основу стручних метода у које суд није имао разлога да сумња. У налазу и стручном мишљењу ЦСР у Београду, Одељења у Младеновцу, такође се истиче да малолетна деца немају јасну слику о томе шта желе, па се не може прихватити да је воља деца да желе да живе са оцем аутентично изражена. Стога се ревизијом неосновано указује да је суд требао прихватити налаз и стручно мишљење ЦСР у Београду, Одељења у Младеновцу који је супротан налазу и мишљењу обе медицинске установе којима је у овом предмету поверено вештачење. Сходно наведеном, побијаном пресудом је правилно примењено материјално право из чланова 6, 266, 65. и 77. ПЗ када је одбијен тужбени захтев.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

**Председник већа-судија  
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић